

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון

סנהדרין

ב

עין שפוט
נר מצות

1

א א"מ פ"ס מהלכות
סנהדרין הלכה ה'
סנה ענין לו טעם ח"מ
ס"מ י"ג ס"ף א'
ב ב"מ פ"ס הל' ט'
ג ד"מ פ"ס הלכה ג'

ד ד"מ פ"ס הלכה ד'
ה ו"מ פ"ס הלכה ו'
ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

דיני

ממונות בשלשה גזילות וחבלות בשלשה
נזק וחצי נזק תשלומי כפל ותשלומי ארבעה
והמשה בשלשה י' האונס והמפתה והמוציא
שם רע בשלשה דברי ר"מ והבמים אומרים
י' מוציא שם רע בעשרים ושלשה מפני שיש
בו דיני נפשות *מכות בשלשה משום רבי
ישמעאל אמרו בעשרים ושלשה י' עיבור
החדש בשלשה עיבור השנה בשלשה
דברי ר"מ רבן שמעון בן גמליאל אומר
י' בשלשה מתחילין ובהמשה נושאין ונותנין

וגומרין בשבעה ואם גמרו בג' מעוברת : *סמיכת זקנים *ועריות עגלה
בשלשה דברי ר' *שמעון ר' יהודה אומר *בחמשה *החליצה והמאונס
בשלשה *נזק רבוע *ימיער שני שאין דמיו ידועין בשלשה *ההקדשות
בשלשה *הערבין המטלטלים בשלשה ר' יהודה אומר אחד מהן כהן
*ההקדשות *תשעה ובהן *ואם כיוצא בהן *דיני נפשות בעשרים
ואת הבהמה ואומר ואת הבהמה תהרגו *שור הנסקל בעשרים ושלשה
שנאמר *השור יסקל וגם בעליו יומת *מיתת בעלים כך מיתת השור
*הואב והארי הרוב והנמר והברדלס והנחש מיתתן בעשרים ושלשה *רבי
אליעזר אומר כל הקודם להורג ובה רבי עקיבא אומר מיתתן בעשרים
ושלשה : *אין *דיני לא את השבט ולא את גביא השקר ולא את כהן
הרשות אלא על פי בית דין של שבעים ואחד *ואין מוציאין *למלחמת
ועל העזרות אלא על פי בית דין של שבעים ואחד אין *מוסיפין *על העיר
לשבטים אלא על פי בית דין של שבעים ואחד *אין עושין עיר הנדחת
אלא על פי בית דין של שבעים ואחד האין עושין עיר הנדחת בספר ולא
שליש אבל עושין אחת או שתיים *סנהדרין גדולה היתה של שבעים
ואחד וקטנה של עשרים ושלשה מנין לגדולה שהיא של שבעים ואחד
ואספה לי' שבעים איש מוקני ישראל ומשה על גביהן ר' יהודה אומר
*שבעים *יומנין לקטנה שהיא של עשרים ושלשה שנאמר *ושפטו העדה
והצילו העדה עדה שופטת ועדה מצלת הרי כאן עשרים ומנין לעדה שהיא
עוד שלשה שנאמר *עד מתי לעדה תרעה הזאת יצאו יהושע וכלב ומנין להביא
שאהיה עמהם למנוח אם כן למה נאמר *לא תהיה אחרי רבים לרעות שומע אני
למנוח המייתך לרעה המייתך למנוח על פי אחד *המייתך לרעה על פי שנים
ואין

דיני ממונות בשלשה - בגמ' ילפין לה : גזילות - סופר בפקדון דמשלח ביד היו גזלן וכן החוקק מיד חבירו היו גזלן כגון ויגזול את
החמית מיד המורי (שמואל ב כג) אבל לזה ולא שילם לא מיקרי גזלן דמלוה להולאה ניתנה : **וחבלות** - החובל בחבירו חייב בחמשה
דברים כדאמרין בבבא קמא (דף פד) ואיש כי יתן מוס בעמיתו וגו' כן יעשה לו בממון ובגמ' פריך הייט דיני ממונות : **נזק** - דשור המועד
או אדם שהזיקו ובגמ' פריך הייט חבלות : **תשלומי כפל** - דגניבה שנמלח בידו דכתיב (שמות כב) אם המלח תמלח בידו וגו' : **ושלשה ארבעה**
וחמשה - דשור או שה שטבח או

מכור : **האונס ומפתה** - נערה וחוליה
חמשים כסף : ***מוציא שם רע** - לא
מלחתי לבדך בחולים וגו' וענשו אותו
מאה כסף וגו' (דברים כג) : **דיני נפשות** -
דאם אחת היה שזינה תחתיו היא
בסקילה דיני נפשות בעיני כ"ג *לקמן
בפירוקן (דף טו) : **מכות** - מלקות
ארבעים טעמא דר' ישמעאל ורבנן
מפרש בגמרא (דף י) : **מקרה ייבוס**
החדש - בגמרא מפרש : **עיבור השנה** -
שהיו ב"ד יושבין ורואין אם לריבין
לעבר מפני האביב והתקופה
כדאמרין בגמרא מילתיה דר' שמעון
מפרש בגמרא בצרייתא (דף י) :
סמיכת זקנים - על ראש פר העלם
דבר של צבור : **ההילכה בשלשה** -
ביבמות ילף לה בפרק מלות הלכה
(דף קא) : **המאונס** - יתומה קטנה
שהשליח אמה ואחיה לרעה יולדה
כלא נט בחיולין כל זמן שלא גדלה
תחתיו ובשלשה בעיני כדלכתקון רבנן

כפין דלחוריתא תקין ומאונס דרבנן
דמלחוריתא חפיו מילין לא בעי
דלחן קדוש הענה כלום אלא אם כן
קדשה אביה דכתיב (דברים כב) את
בתי נתיי לאיש הזה : **נזק רבוע** -
אם בל לחלו על המעות וכן מעשר
שני : **שאלן דמיסן ידועין** - כגון פירות
והקצו שאלן להם יעשר בשבט : **ההקדשות** -
הבא לפדותן לר"ח שלשה כסף
לשומן : **הערבין המטלטלין** - בגמרא
מפרש (דף יד) : **אחד מהם כהן** -
דכתיב כהן בפרשה כערך הכהן
וגו' (ויקרא כז) : **והקדשות** - של

הקדש לר"ח ט' והעשירי כהן לשומן
אם בל לפדותן בגמ' (דף טו) מפרש
וילף לה מקראי : **ואדם** - הבא לפדות
עליו מיד הקדש לר"ח עשרה לשומן
ובגמרא (ספ) פריך אדם מי קדש :
דיני נפשות - בעשרים ושלשה לקמן
ילף לה במתני' : **הרובע והנרבע** -

שור שרבע אשה ובהמה שגרבעתה שנאמר
לאיש נידונית הבהמה ליסקל : **כ"ג** -
כאדם הרובע דליתקום להדי
*ההרגת אה האשה ואת הבהמה
בהמה הייט רובע וליקדוש בהמה
לאשה ואת אשה כ"ג אף בהמה כ"ג :
ואומר ואת סכמם ספרונו - נרבע
כתיב : **שור הנסקל** - שנגח אדם
ומת : **כמיתת בעלים** - אם היה נידון

בחיוב מיתת בית דין דבעי עשרים ושלשה כך
(ספ) : **סואל והארי כו'** - שהמיתו אדם ונידונו
בסקילה כשור דאמרין כ"ק אחד שור ואחד כו' בשור שנגח את הפרה (דף נד) : **כרדלם** - *חיה
היא : **ואין דיני לא אה שבעה** - *רובו של שבט שבעה ע"ז צמוד : **נכילא הסקר** - בחנן בגמ' (דף נז) צפי מנגל דבעי שבעים ואחד : **במלחמה**
הרשות - כל מלחמה קרי רשות לבד ממלחמה והואש שהיה לכבוש את ארץ ישראל : **על ספור** - ירושלים : **סנהדריות** - שהיו מוסיבים סנהדרי
קטנה של כ"ג בכל עיר ועיר כדכתיב (דברים טז) תקן לך בכל שערך ויריבין בית דין הגדול שכלכת הגוים ללאת ולהאשיבם וכו' ילף בגמ' (דף
טז) : **בספר** - כך המבדיל בין ישראל לנכרים וכלע"ז מר"א ובגמרא (ספ) מפרש טעמא : **מדת שופטת** - עשרה מחייבין : **ופדה מלל** -
עשרה מוסיין אשמעין קרא לחריב עשרים שאל יחלקו יהיו עשרה מחייבין ועשרה מוסיין : **לפדה הרפה** - במרגלים כתיב : **לרפוע** -
היה אחרי רבים לרעות אם כן למה נאמר אחרי רבים להטות וכו' אפילו לחייב הלך אחריהן : **לא כסטיסך** -
אחרי רבים לזכות אני אומר לך לנמות אחרי רבים לחובה אלא לזכות על פי אחד אפילו אין יתירין מוסיין על המחייבין אלא אחד זכה
אבל לחובה עד שיהו מחייבין עודפין על המוסיין שנים והבי קאמר לא תהיה אחרי רבים לרעות על פי אחד אבל אחרי רבים בשנים
אפי' לרעות הלכך על כרחך כ"ג בעינן דבזיר מעשרה מוסיין ליכא למימר דהא כתיב והצילו העדה וכו' לא משכחת חובה בזיר מ"ב :
ואין

ואין

ואין

ואין

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ

ז"ל ופ"א ר"מ